

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos trečioji sesija

1960 metų birželio 7 dieną, 11 valandą, Vilniuje prasidėjo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos penktojo šaukimo trečioji sesija.

Sesiją atidarė Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas deputatas V. NIUNKA. Jis pranešė, kad sesijai pateikiami svarstyti šie klausimai:

1. Informacija apie tarptautinę padėtį.

2. Dėl vietinių Darbo žmonių deputatų tarybų uždavinių toliau

gerinant liaudies švietimą Tarybų Lietuvoje.

3. Dėl Lietuvos TSR teismų santvarkos.

4. Dėl Lietuvos TSR rajono, miesto, apylinkės ir gyvenvietės Darbo žmonių deputatų tarybos deputato atšaukimo tvarkos.

5. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakų tvirtinimas.

Seniūnų Tarybos paveldimu kalbėjusiam deputatui L. ŽECIUI (Kapsuko miesto apygarda)

pasitūlius, Aukščiausioji Taryba vienbalsiai įtraukė šiuos klausimus į sesijos darbų tvarką.

Aukščiausioji Taryba taip pat patvirtino sesijai pateiktų klausimų svarstymo tvarką.

Po to informaciją apie tarptautinę padėtį padarė Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas deputatas J. PALECKIS.

Lietuvos TSR Aukščiausioji Taryba vienbalsiai priėmė Nutarimą pirmuoju darbų tvarkos klausimu.

LIETUVOS TARYBŲ SOCIALISTINĖS RESPUBLIKOS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS NUTARIMAS

Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausioji Taryba vienbalsiai pritaria Tarybinės vyriausybės pozicijai viršūnų pasitarimo klausimu. Nuosekliai ir ryžtingai Tarybinės vyriausybės vadovo draugo N. Chruščiovo pozicija Paryžiuje buvo teisingas ir mūsų didžiosios socialistinės valstybės vertas atsakymas į įžūlius, agresyvių Jungtinių Amerikos Valstijų vadovaujančių sluoksnių veiksmus, sudarančius grėsmę visuotinei tškai ir tautų saugumui.

Tarybiniai žmonės iš visos širdies remia Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nuosekliai vykdomą lenininę užsienio politiką, kurios pagrindą sudaro kova už taktą, už taikų valstybių su skirtingomis socialinėmis santvarkomis sambūvį. Tarybiniai pasiūlymai dėl visuotinio ir visiško nusiginklavimo, dėl taikos sutarties su Vokietija sudarymo tapo šimtams milijonų žmonių kovos vėliava.

Tarybinė laudis, kaip ir viso pasaulio tautos, daug tikėjosi iš didžiųjų valstybių vyriausybės vadovų pasitarimo. Tačiau Jungtinių Amerikos

Vaistijų agresyvūs sluoksniai, įvykdę įžūlios agresijos aktą, sužlugdė ši svarbų pasitarimą. Pasitarimo sužlugdymas sukėlė visos tarybinės liaudies pasipiktinimą.

Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausioji Taryba vienbalsiai pritaria draugo N. Chruščiovo pareiškimui, kad Tarybų Sąjungos vyriausybė ir ateltyje nuolat laikysis lenininio taikaus sambūvio kurso, atkakliai sieks tarptautinio įtempimo sumažinimo, visuotinio ir visiško nusiginklavimo, sieks taikiai spręsti ginčijamus tarptautinius klausimus.

Lietuvos TSR Aukščiausioji Taryba ragina respublikos darbo žmones ir toliau visokeriopai stiprinti Tarybų socialistinę valstybę, stiprinti jos ekonominę ir gynybinę galią, savo pasiaukojamu darbu fabrikuose ir gamyklose, kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose, mokslinio tyrimo įstaigose nenuilstamai kovoti už socialistinių išplėtojimų įvykdymą ir jų viršūnį, už septynmečio plano įvykdymą pirmą laiką, įnešti savo indėlį į didį taikos reikalą, į komunizmo statybą.

Nuotraukoje: grupė respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatų (iš kairės į dešinę) Ignalinos rajono „Tarybinio artojo“ kolūkio pirmininkas Bronius Cernauskas, Pandėlio rajono „Suvainiškių“ kolūkio agronomė Valerija Saparytė, Kupiškio rajono „Vedrupio“ kolūkio pirmininkas Teofilis Jakubėnas, Klaipėdos rajono „Gegužės Pirmosios“ kolūkio karvių melžėja Stasė Gudienė ir to paties rajono „Girlinkų“ kolūkio pirmininkas Juozas Zilius.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

DĖMESIO!

Birželio 14 dieną (antradienį) Anykščių šilėlio Dainų slėnyje įvyks literatūrinis vakaras, skirtas Tarybų Lietuvos dvidešimtmėčiui.

Vakare dalyvaus rašytojai A. BALTRŪNAS, K. KUBILINSKAS, VL. MOZURIONAS, V. RUDOKAS, R. SKUČAITĖ, M. SLUCKIS.

Meninę programą parodys geriausiai rajono kultūrinių įstaigų saviveiklos kolektyvai. Įvyks masiniai šokiai ir žaidimai.

Pradžią 19 val.

Prašome gausiai dalyvauti visus: darbininkus, kolūkiečius, tarnautojus ir moksleivius. Tegu literatūrinis vakaras tampa poezijos, meno ir jaunystės šventel!

1960 m.

birželio

12 d.

Sekmadienis

Nr. 48 (1135)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DŽD TARYBOS ORGANAS

AR PASIRUOŠĖT ŠIENAPIŪTEI?

Bronius Striukys su tepaline rankoje dar kartą apėjo šienaplovę, kur reikia patepti, gerai apžiūrėjo ir atslėgė brigadininką:

— Dėl manęs, kad ir šiandien lankon.

Brigadininkas Leonas Kanonovas, tiesą sakant, šito ir tikėjosi. Nebe pirmi metai Bronius Striukys vairuoja šienaplovę. Ir niekad nebuvo atsitikimo, kad tektų vidury pradalgio stabdyti. Jei jau Striukys pasakė, kad šienaplovė tvarkoj, reiškia, dirbs, kaip geras laikrodinis.

Ramiai laukia šienapiūtės visi „Draugystės keliu“ kolūkio brigadininkai ir kolūkiečiai. Šienaplovės, grėbliai, vežimai, daržinės šienai sukrasti paruoštos. O kad vasara neiškrėstų pikto pokšto, kad kartais pratrūktų lūtys nesugadintų pašaro — kolūkiečiai pagaminę 570 komplektų žaiginių.

Jau pasiruošę šienapiūtei „Pergalės“, „Aukštakalnio“ ir eilės kitų kolūkių žemdirbiai. O štai „Aukštakalnio“ kolūkio kaimynai pažangiečiai ir kalnapiliečiai apie šienapiūtę dar rimtai nepagalvojo. „Pažangos“ kolūkyje iš 7 šienaplovių atremontuotos tik dvi. Kalnapiliečiai irgi pusę šienapiūtės inventoriaus dar nesutvarkė. Ir žaiginių čia

visai mažai teturima. O juk kas ne kas, o jau šių kolūkių kolūkiečiai turėtų ypač rimtai susirūpinti pašarų ruošimu. Juk praeitą žiemą „Pažangos“ kolūkis skolinosi pašarų iš aukštakalniečių, o „Kalnapilio“ kolūkyje dėl gero pašaro stokos karvių pieninimas nukrito iki ožkų lygio.

Kodėl taip?

Paslapties čia jokios nėra. Kolūkis laiku nepasiruošia šienapiūtei, žolė nužydi ir sustabarėja nenuplauta. Ir nuplautomai tik didieji plotai, o pagrioviai, pievokšniai tarp dirvų, pabalai taip ir lieka neušienauti, daug vertingų pašarų nueina niekais. Ir dar viena rimta klaida daroma minėtuose kolūkiuose. Čia ne maža yra balotų pievų,

kuriose viksvos teauga. Jei jas nuplautų dabar, kai viksvos dar jaunos, būtų galima, sumaišius su geresne žole, jas susilosuoti arba ir išdžiovinti pašarui. Bet metal iš metų viksvos nuplaunamos peraugusios, netekusios jokios pašarinės vertės.

Dobilai jau krauna žiedus. Ir lankų žvangučiai pasiūgėjo. Netrukus teks pradėti šienapiūtę. Artimiausiomis dienomis reikia baigti šienaplovių remontą, paruošti daržines, pasigaminti trūkstamą kiekį žaiginių. Visi kolūkiai išplėtojo smarkiai padidinti gyvulininkystės produktų gamybą. Duotą žodį ištesės tik tie, kurie paruoš gyvuliams daug ir pilnaverčių pašarų.

REIKIA PARAMOS

„Jaunosios gvardijos“ kolūkyje sužaliavo 117 hektarų vasarojaus. Su grūdinėmis kultūromis išsistiebė ir piktžolės. Kiekvienoje brigadoje po pasėlius valkštinėja 5—7 žmonės. Kartas nuo karto su badyklėmis jie baksteli į dirvą ir žingsniuoja toliau.

— Šitai piktžolės naikinate? — klausiamė agronomės G. Petkevičiūtės.

— Kai baigsim bulvių sodinimą, piktžolės brigadose naikins po 12—15 žmonių, — atsako jūnai.

Per kiek laiko jos bus sunaikintos? Paskaičiuojame. Vienas žmogus per dieną gali išbadyti piktžolės tik 50—70 arų plote. Vadinas, kol-

ūkiečiai galės išnaikinti piktžolės visuose vasarinių grūdinių kultūrų pasėliuose maždaug per 10 dienų. Kol jie nukeliaus į vieną lauko galą, kitame vėl spės išsistiebtis svėrės, usnys ir pienės.

— Kitaip negalim, — teisinasi kolūkio pirmininkas V. Traškinas. — Purkštuvų neturime.

Herbicidai — ne naujovė. Nebe pirmus metus kolūkiai naudoja juos piktžolėms naikinti. Ir tik kolūkio valdybos apsilėidimas, kad iki šiolei nepasirūpino arklinių purkštuvų. Kolūkis turi būtinais kreiptis į Anykščių MMS, kuri aprūpina kolūkius piktžolių naikinimo priemonėmis.

L. Dundulis

Gyvulininkystės produktų gamyba Rokiškio ir Anykščių rajonų kolūkiuose per 1960 m. penkis mėnesius

	Rokiškis	Anykščiai
1. Pagaminta pieno 100 ha ž. ū. naud.	48 cnt	61,7 cnt
2. Primalžta pieno iš kiekvienos karvės	589 kg	726 kg
3. Karvių skalčius 100 ha ž. ū. naud.	8,5 št.	8,7 št.
4. Pagaminta mėsos 100 ha ž. ū. naud.	9,3 cnt	9,8 cnt
5. Pagaminta kiaušienos 100 ha arimų	9,5 cnt	9,8 cnt

Tau, Tarybų Lietuva!

Ruošdamiesi sutikti Tarybų Lietuvos XX-metį, mūsų rajono komjaunuoliai ir jaunimas sėmingai vykdo antrųjų septynmečio metų socialistinius išpareigojimus. Kolūkių komjaunuoliai visas savo jaunatviškas jėgas skiria tam, kad jaunimas plačiai dalyvautų socialistiniame lenktyniavime už produktų gamybos didinimą bei savikainos mažinimą. Antai „Lenino keliu“ kolūkio jauna karvių melžėja Milda Sukytė šiais metais išpareigojo primelžti po 4100 kg pieno iš kiekvienos karvės. Per penkis mėnesius jinau jau

primelžė po 1100 kg iš 13 jos prižiūrimų karvių.

Sauniais darbo vaisiais Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį sutinka Černiachovskio vardo kolūkio komjaunuolis V. Sriubas. Jis 36 ha plote mechanizuotai pasėjo kukurūzus kvadratinu lizdinu būdu. Netrukus pasirodys daigai, ir tada Vytautas prižiūrės žaliuosius kvadratus, kol išaugins gausų žaliosios masės derlių.

Kas nežino mūsų šaunios komjaunimo auklėtinės, „Zalgirio“ kolūkio komjaunuolės Palmiros Talajkytės? Ji jau dabar turi išdir-

busi laukininkystėje 100 darbdienų.

Jaunimo kova už antrųjų septynmečio metų užduočių vykdymą, už deramą Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio sutikimą jaudina ir abiturientus. Šiais metais daugiau kaip 70 rajono abiturientų eis dirbti į kolūkius.

LLKJS Centro Komitetas paskelbė sąlygas plačiam lenktyniavimui už septynių mėnesių plano įvykdymą iki Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio. Rajono socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai, gavę Lietuvos LKJS CK pereinamąjį mandatą, įgyja teisę dalyvauti Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio iškilmėse Vilniuje.

Rajono komjaunimo komitetas tikisi, jog jaunieji žemdirbiai kovos už savo išpareigojimų įvykdymą, vystys socialistinį lenktyniavimą Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio garbei.

E. ŠIAUČIONAS
LLKJS rajono komiteto sekretorius

Mūsų rajono žmonės

SĖKMĖS, VERONIKA!

Galvus kovo vėjas plėšė nuo kalnelių sniego kepurės, drumstė pavarinių upokšnių vandeni. Kaip ir anksčiau, Veronika Balčiūnienė keldavo anksti ir skubėdavo į tvartą. Čia jos laukė veršeliai. Darbas buvo įprastas. Keturi metai fermoje išdirbta. Atrodė, nieko naujo neatrasi. Viskas aišku: kaip gyvulius prižiūrėti, kada juos girdyti. Ir ką metai veršeliai užaugdavo sveiki ir gražūs. Už nuširdų darbą V. Balčiūnienė LTSR Žemės ūkio ministras apdovanojo Garbės raštu.

Tik vieną dieną kolūkio fermos vedėja zootechnikė B. Dragūnaitė sudrumstė Veronikos mintis. Rajono laikraštyje ji perskaitė „Pergalės“ kolūkio veršelių augintojos C. Strolaitės kreipimąsi. Pergalėtė kvietė visas veršininkeles išauginti veršelius po 250–270 kg svorio.

— Priežiūrai laiko negailiu, — garsiai mąstė Veronika. — Reikia pašarus pagerinti.

— Dėl to bėdų nebus, — pareiškė fermos vedėja B. Dragūnaitė. Netrukus kiekvienam veršeliui buvo išskirta

— Iki metų pabaigos liko pusseptinto mėnesio, — skaičiuoja Balčiūnienė. — Reiškia, apie 200 dienų. Verše-

po 0,5 kg bulvių, 6 litrus pieno, 0,5 kg koncentratų. Kai tik paūgėjo žolė, veršeliams iki soties duodama dobilų, pridedama geriausio sauso pašaro.

Veršininke Balčiūnienė dažniau pradėjo vaikščioti į tvartą. Ji rūpinasi, kad visi veršeliai būtų laiku pagirdyti ir pašerti.

Dabar Balčiūnienės prižiūrimas prieauglis per parą priauga po 700 gramų.

liai, kurie dabar sveria po 80–90 kilogramų, tikrai išaugs iki 250 kg.

Siemet „Levaniškio“ kolūkis išaugins daugiau kaip 370 veršelių. 100 ha žemės naudmenų bus pagaminta po 41 centnerį mėsos. Į šio uždavinio įgyvendinimą daug darbo įdės ir Veronika Balčiūnienė.

Nuotraukoje: V. Balčiūnienė darbo metu.

B. Melėniskis

SPAUDŽIAM DEŠINĘ

GENEI MEDŽIUOLYTEI, „Draugystės“ kolūkio karvių melžėjai. Per šių metų penkis mėnesius iš kiekvienos karvės ji primelžė po 1478 kilogramus pieno ir užėmė antrąją vietą rajone.

Ne juokais darbuojas mergina, — Karvės gražios — pažiūrėt malonu. Ne viena kolūkio mašina Nudulkėjo su pilnais bidonais.

Pasiryžus Genė ir toliau Zengt pirmūnų šaunioje rikiuotėj. Dirbkite, melžėjos, atkakliau, Jei nenorit Genė pasiduotil.

Egzaminai mokyklose

Abiturientai M. Meškauskaitė, A. Milašiūnas ir Oginičiūtė gerai padirbėjo mokslo metų bėgyje. Todėl ir egzaminai jiems nebaisūs. J. Billūno vardo vidurinės mokyklos abiturientai jau išlaikė penkių dalykų egzaminus ir iš visų dalykų minėti moksleiviai gavo tik labai gerus ir gerus pažymius.

Kiekviena diena artina momentą, kada abiturientai gaus brandos atestatus, atsisveikins su mokykla ir mokytojais. Jiems tenka apsispręsti: ką veikti baigus mokyklą?

XIb klasės abiturientų šis klausimas jau nebejaudina: visi jie nutarė padirbėti kolūkiuose ir pramonės įmonėse.

J. Vidalis

— Baigęs mokyklą, eisiu dirbti į gimtąjį „Tarybinio artojo“ kolūkį — nusprendė Debeikių vidurinės mokyklos abiturientas komjaunuolis St. Baltranas.

Dabar St. Baltranas kartu su 19 klasės draugų ir draugių laiko brandos atestato egzaminus. Iš visų dalykų jis gauna tik labai gerus ir gerus pažymius.

P. Valiulis

DVIDEŠIMTMEČI sutinkant

Vaikščiojau gimtojo Šiaulių kaimo gatvėmis ir jaučiau, kaip širdis iš džiaugsmo krūtinėje smarkiau ėmė plakti. Ir kaip nesidžiaugti? Tėn, kur mažas bėgiojau purvinu duobėtu kaimo keleliu, dabar pirmarūšis vieškelis tęsiasi. Kur buvo kaimo biedniokų

Balčiūnienės, Misiūno sulinkusios dūmėnės pirkelės, dabar stovi dideli plačiai langais šviesūs ir saulėti mūriniai namai. Visam kaime yra elektra, visi turi radijo aparatus arba reproduktorius. O už siaurojo geležinkelio, kur buržujų valdžios metais buvo mūsų kaimyno Jono Šlenio alksnynas ir prastos kelmuotos plevos, dabar užla valstybinio plytų fabriko mašinos. Aukštai iš-

kilęs fabriko kaminas išdidžiai žvalgosi po plačias apylinkes. Jis, lyg kokio didelio uosto švyturys, tartum praneša, kad čia, kadaise buvusiam užkampyje, verda pilnakraujis gyvenimas.

Bet nykus ir liūdnas vaizdas, įstrigęs prieš

vasario polaidžio buvo purvinas, slidus, o tokiems 9–10-ties metų vaikams per purviną nubristi po 4–5 kilometrų ne taip lengva. Aš tada juos užklausi: — Ne jau tik 5 mokiniai visam kaime?

Paklausti vaikai sustojo ir storais mediniais padais minydami purvą atsakė:

Aš gerai atsimenu, kaip, grįžę iš Kauno miesto, šiauliškių įgallotiniai ilgai vaikščiojo susiraukę ir vis kėlė Smetonos švietimo ministrą.

Ir kaip galėjo nekelkti. Šiauliečiai norėjo gero, norėjo, kad kaimo jaunoji karta turėtų arčiau mokyklą, kad galėtų vaikai nors po 4 skyrius užbaigti. O smetoninis ministras Šiaulių kaimo įgallotinių net ir nepriėmė. Kai ministras priimtį atsisakė, įgallotiniai ėmė maldauti, kad nors ministro padėjėjai jų prašymą perskaitytų ir rezoliuciją užrašytų.

Po ilgo prašymo pono ministro padėjėjas teikėsi priimti. Perskaityęs prašymą, tas padėjėjas, sako, pikta nusišaukė, po to pirštu bakstelėjo į didelį žemėlapi ir pamatęs, kad Šiaulių kaimas iš vienos pusės yra apriestas Rubikių ežero, ėmė pikta kaimo įgallotinius kolyti, išvadino kvailiais ir t. t.

Tuo metu mokytoja-vės Pagrauzių kaimo mokykloje mokytojas Stundžia mokė vienoje klasėje 8 kaimų vaikus. Į Pagrauzių mokyklą ėjo vaikai iš Šiaulių, Rubikių, Pagrauzių, Klūkų, Bičionų ir kitų aplinkinių kaimų.

(Nukelta į 3 psl.)

ŠIAULIŲ KAIMAS NEBE TAS

20 metų, neišdilo iš mano atminties.

1940 metų ankstyvą pavasarį aš ėjau vieškeliu pro Pagrauzius ir Rubikius į Šiaulių kaimą. Ėjau ankstyvą rytą, todėl sutikau iš Šiaulių kaimo einančius į Pagrauzių mokyklą savo buvusių kaimynų vaikus. Jų buvo tik penketas. Jie ėjo sunkiai, nes kelias dėl pa-

— Kaip gi penki? Yra daugiau. Bet daug ko į mokyklą jau nebeleidžia. Per žiemą vaikščiojant daug kas sunėšiojo savo mediniokus, o basi eiti negali, nes rytais dar pašala. O daugelį jau ir gaspadoriai visai vasarai nupirkę išsivežiojo.

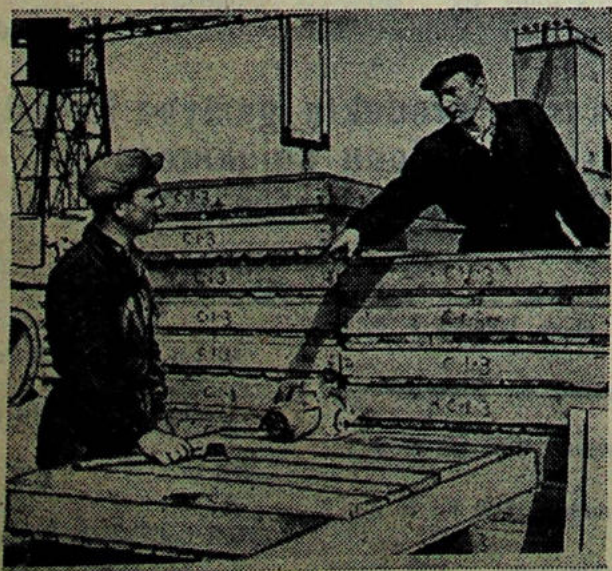
Palydėjau tada akimis nusitaikiusius purvynu mokinius ir nejučia prisiminiau vieną ankstyvos vaikystės įvykį.

Kad Šiaulių kaimo vaikams nerelkėtų taip toli, net į Pagrauzių kaimą, mokyklon vaikščioti, šiauliečiai 1929 metais nutarė kreiptis į smetoninį švietimo ministrą. Išrinko kaimo dėdės delegaciją (joje buvo ir mano motina), įdavė ponui ministrui nuvežti mokyto žmogaus parašytą prašymą.

Kauno hidroelektrinės statytojai ruošiasi naujam žygdarbiui — Lietuvos šiluminės elektrinės statybai. Kauno HES statybos valdybos pramonės įmonių kombinatai jau gamina surinkamieji mediniai namai naujos elektrinės statytojams. Stalių cecho kolektyvas didžiuojasi tuo, kad jam teko garbingas uždavinys — įvykdyti pirmą užsakymą Lietuvos šiluminei elektrinei.

Nuotraukoje: stalių brigada gamina surinkamuosius namus. Brigadininkas Pranas Lukoševičius (dešinėje) ir stalius Stasys Ramanauskas, kuris įvykdo daugiau kaip po dvi normas per pamainą.

M. Ogajaus (ELTOS) nuotr.

TARYBINĖ STATYBA

DEPUTATŲ INICIATYVA

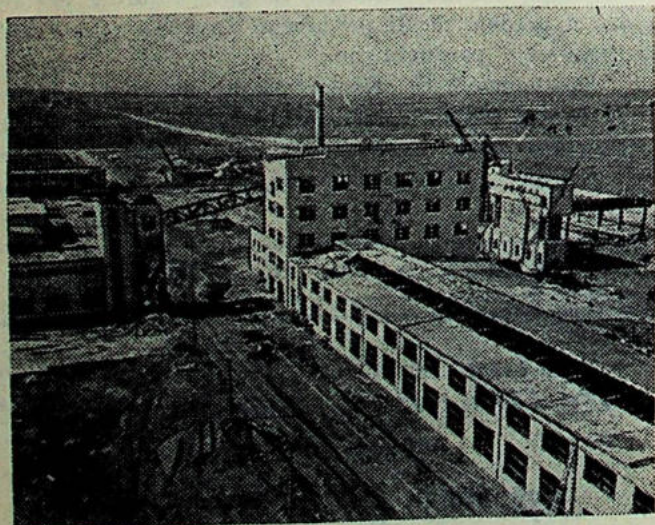
Džiuginančių rodiklių mėsos ir pieno gamyboje pasiekė šiais, antaisiais septynmečio metais „Draugystės“ kolūkis. Per 5 mėnesius iš kiekvienos melžiamos karvės čia primelžta po 1200 kg ir 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminta po 125,9 cnt pieno. Per tą patį laikotarpį kolūkio gyvulių augintojai 100 ha naudmenų pagamino po 24,9 cnt mėsos ir 100 ha arimų — po 21,3 cnt kiaulienos. Šie rodikliai liudija, kad kolūkio gyvulininkystės darbuotojai iš tikrųjų nuoširdžiai pasidarbavo, vykdydami prisiimtus socialistinius įsipareigojimus.

Nemažą indėlį į pasiekimus laimėjimus įnešė Vikonių apylinkės Tarybos deputatai, kurių iniciatyva buvo pagerinta gyvulių priežiūra, nuolat suvedami ir aptariami atskirų gyvulių augintojų darbo rodikliai.

Deputatai susirūpino ir tvirtos pašarų bazės gyvuliams sudarymu. Juk kasmet gyvulių skaičius kolūkyje didėdavo, o pašarų bazė pasilikdavo bemaž ta pati. Apylinkės Tarybos deputatai Anelė Sakėnaitė ir Antanas Taranda, dirbdami fermų vedėjais, jausdavo tą spragą. Todėl balandžio mėnesį įvykusioje apylinkės Tarybos sesijoje jie ir pasiūlė daugiau pasėti kukurūzų, mišinių. Su jų pasiūlymais sutiko ir kolūkio valdyba. Siemet į geras įdirbtas ir patręsta žemę kukurūzai kvadratinio-lizdinio būdu pasėti 24 ha plote, tuo tarpu pernai jais tebuvo užsėta vos 10 ha. Užimtuose pūdymuose pasėta 50 ha vikių — avižių mišinio. Žaliojo pašaro sukauptimas, be abejo, padidins karvių produktyvumą.

Septynmečio statybos

Netoli Gargždų iškilo silikatinių gaminių kombinato pastatai. Ruošdamiesi garbingai sutikti Tarybų valdžios Lietuvoje atkūrimo 20-ąsias metines, kombinato statytojai įsipare-

gojo pirma laiko įvykdyti savo užduotis. Jau pirmajame šių metų pusmetyje kombinatas galės duoti produkciją. Baigiami statyti pagrindinis ir pagalbiniai korpusai.

Beveik kiekvieną dieną gamykla gauna iš įvairių šalies miestų įrengimus, kurie jau montuojami. Iš Charkovo atsiųsti plytų presai, daug mašinų gauta iš Leningrado, Stalingrado, Celiabinsko ir kitų miestų.

Nuotraukoje matome silikatinių gaminių kombinato statybos bendrą vaizdą.

V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

Apylinkės Tarybos deputatė, karvių melžėja Valė Pipraitė pernai iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžė daugiau kaip 3300 kg pieno. Ir šiemet ji pirmaujančių melžėjų tarpe. Jos asmeninis pavyzdys darbe paskatino ir kitas melžėjas siekti vis geresnių rodiklių. Ir štai karvių melžėja Genė Medžiulytė, suvedus 5 mėnesių rodikius, tapo socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja. Iš kiekvienos prižiūrimos karvės ji per penkis mėnesius primelžė po 1478 kg pieno.

Gyvulių augintojai įdėda daug nuoširdaus darbo. Bet deputatams rūpėjo, kad po įtempto darbo jie galėtų kultūringai praleisti laisvalaikį. Apylinkės tarybos deputato Antano Tarandos iniciatyva buvo įrengtas raudonasis kampelis prie galvijų fermos, o deputatė Anelė Sakėnaitė pasirūpino raudonąjį kampelį įrengti prie kiaulių fermos. Šiuose raudonuose kampeliuose įrengti radijo taškai, yra laikraščių ir žurnalų. Ir karvių melžėjos, ir kiaulių šerikės laisvu nuo darbo metu susirenka čia pasiklausyti radijo žinių, paskalvoti naujai gautos spaudos.

Apylinkės teritorijoje esančiame „Paryžiaus komunos“ kolūkyje sparčiai statomi gyvenamieji namai. Andrioniškyje, šio kolūkio gyvenvietėje, per paskutiniuosius dvejus metus naujus namus pasistatė 12 kolūkiečių. Apylinkės Tarybos deputatai susirūpino, kad gyvenvietės aplinka iš tikrųjų būtų gražiai sutvarkyta. Ir čia daugiausia iniciatyvos parodė apylinkės tarybos deputatės, Andrioniškio septynmetės mokyklos mokytojos Veronika Svejtė ir Regina Stepukonytė. Jos organizavo talkas, ir talkininkaujantieji moksleiviai prie kultūros namų pasodino daug medelių, įrengė gėlynus. Nauji darželiai atsirado ir prie kolūkiečių namų. Dabar „Paryžiaus komunos“ kolūkio gyvenvietėje ypač daug žalumynų, kurie puošia aplinką, džiugina pravažiuojančių akis.

St. Venckus

Konkursai

Paskutinė išpažintis

(Vaizdelis)

— Romai, Romuk! Ale gi ir miegi! Žmonės jau seniai eina. Vėlai nueisi — ilgai nevalgysiam reiks būti, — traukdama paklodę nuo sūnaus pečių, susirūpusi kalba motina.

Romas nenoromis pramerkia mieguistas akis. Sekmadienis. Taip norėtųsi dar pasilepinti; juk vakar repeticija nusitęsė iki vidurnakčio.

Tik nenori jis pykinti ligotos motinos.

Ir štai Romas L. Subačiaus bažnyčioje. Re-kolekcijos, daug kunigų. Ilga išpažinties einančių eilė. Teisingai kalbėjo

vakar motina, kad prieš vėlykas visai nusidėjėliai atgailauja. O savo kolūkio žmones Romas gerai pažįsta. Stal prie šv. Antano stovylos suklupus kaimynė Pilypaitienė, kuri nesusituokusi gyvena su svetimu vyru ir dviem pasodybiniais sklypais naudojasi; šalia jos braukia ašaras netekėjusi mergina — dviejų vaikų motina Urbonaitė. Gal būt, apverčia lengvabūdiškas minutes. Pamaldžiai sunėręs rankas, išpažinties eilėje laukia ir dėdė Užsienis — visoje apylinkėje pagarsėjęs keiksminkas ir naminės mylėtojas. Dar

toliau mato jis braukiant rožančių visiems įgrįsusią liežuvininkę Emilę Lipkevičiūtę. Ji ir dievo namuose jaučiasi kaip ant vieškelio: pasitinka akimis kiekvieną išeinantį ir įeinantį. Kukliai nuleidęs žilą galvą mel-džiasi kalmynas, apie kurį sklido gandai, kad jo rankos nacionalistų slautėjimo laikais nekal-tų žmonių krauju suteptos. Romas susimąsto. Gal būt, tokiems žmo-nėms naudinga tikėti. Atelna kartą į metus, iš-pažįsta nuodėmes, gauna išrišimą, o išėję iš baž-nyčios vėl keiksis, šmeiš,

(Nukelta į 4 psl.)

Mūsų MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Elena slautėja kaip dvare“

Kad Anykščių inva-lidų namų skalbėja Ele-na Kontrimavičiūtė grubiai elgiasi su sene-liais ir sanitarėmis, bu-vo rašyta „Kolektyvi-nio darbo“ 28 (1115) numeryje.

Už grubų elgesį

Kontrimavičiūtei pa-reikštas papeikimas, o faktams pasikartojus, bus imtasi griežtesnių priemonių.

M. GRINKEVIČIUS
Anykščių invalidų
namų direktorius

„Tai bent ryšys“

Taip pavadintoje ko-respondencijoje, iš-spausdintoje „Kolek-tyvinių darbo“ 38 (1125) numeryje, buvo rašyta, kad dėl blogo ryšio raguvėlietis ne-įstengė susikalbėti te-lefonu su anykštiečiu.

Rokiškio linijų tech-ninio mazgo viršinin-kas Stankevičius re-dakcijai pranešė, kad tarp Anykščių ir Ra-guvėlės buvo sugadin-ta jungiamoji grandis, kuri jau sutaisyta.

Repsevičius nubaustas

Zinutėje „Koks jis bus agronomas?“, kuri buvo išspausdinta „K. d.“ 28 (1115) numeryje, buvo rašyta, kad Joniškėlio Žemės ūkio technikum studentas Algis Repsevičius par-vykęs į gimtąjį „Zalgi-rio“ kolūkį atostogauti, pavogė kaimyno len-tas.

Joniškėlio Žemės ūkio technikum direktorius pranešė, kad pedagogų taryba Rep-sevičių nubaudė griežtu papeikimu ir sumažino elgesį.

ŠIAULIŲ KAIMAS NEBE TAS

(Atkelta iš 2 psl.)

Dabar netoli tos senos, sulinkusios, mažyčiais langeliais buvusios smetoniškos pradinės mokyklos yra Burbiško vidurinė mokykla. Vieni tik Burbiškyje dabar dirba 11 mokytojų. Be to, yra pradinė mokykla ir Šiaulių kaime. Ją įkūrė prieš 20 metų, atkūrus Tarybų valdžią Lietuvoje.

Tai gi, tų pačių kaimų teritorijoje dabar reikia ne vieno mokytojo, o 15. Kodėl taip yra? Gal 15 kartų padaugėjo apylin-kės gyventojų skaičius? Nei žmonių gyvenimas daug kartų pagerėjo. Dabar nėra šeimos, ku-ri negalėtų savo vaikų gerai apmokyti ir apmokyti į mokyklą. O seniau buvo daug tokių šeimų, kur pusplikiai vaikai sėdėdavo ne mo-kyklos suole, o balanom sukaustytais langučiais pirkutėse.

2—3 žiemas pavalkė-

žioję į mokyklą, daž-niausia net nebalgę po 3 skyrius, mes, biednio-kų vaikai, parsiduoda-vom buožėms pusberniais ir pusmergėm, o vėliau bernais ir mergom.

Toks buvo mano šei-mos, toks ir mūsų kaimy-no Ignasloko vaikų gy-venimas. Toks buvo ir visų to meto Lietuvos neturtingųjų žmonių gy-venimas. O jų juk buvo dauguma. Iš 30 Šiaulių kaimo kelmų turtingai gyveno tik Augustino ir Petronio šeimos.

Augustinas ir Petro-nis gyveno gerai todėl, kad turėjo Kaune gim-i-nių, aukštųjų valdininkų, kurie ėmė dideles algas. Iš tų giminių pasiskolinę po keletą tūkstančių, jie galėjo daryti tam tikrą biznį. Pavyzdžiui, Petronis, norėdamas paslida-ryti Šiauliu „karalium“, supirkinėjo iš vargingų kaimynų žemės sklypus ir plėtė savo valdas.

Iš viso kaimo aukštą-jį mokslą baigė tik vie-nas jaunuolis, 5 buvo pradėję lankyti gimnazi-ją, bet baigė tik po 3—4 klases. O visi kiti liko mažaraščiai ir ma-žamoksliai. Kauno po-nal, gražiomis vasaros dienomis atvažiuavę į Šiaulių kaimą pašaudyti laukinių ančių ir pasi-grožėti Rubiklų ežero salomis, dažnai susiža-vėdavo Šiaulių kaimu ir „Lietuvos aide“ imdavo rašyti, kad „Lietuvoje kaimo žmonės gyvena gerai ir kultūringai“. Bet faktai rodo, kad tie Kauno ponai „kultūrą ir gerovę“ to meto kaime išžiūrėjo per daug prisigėrę prancūziško vyno, o nematė nei nenorėjo ma-tyti, kiek vaikų ir jau-nuolių nuo jurginų iš-eidavo visai vasarai bernauti storakapšiams buožėms, kad tik atsly-gnus nuo bado, kad tik išlaikius paramstytas

basliais trobeles. Nė karto tie ponai nepažvel-gė į darbo žmogaus sta-lą, nepasigrožėjo, kaip žilų šaltibarščių dubenų atspindį visi padanglų debesėliai.

Praėjo buržuazinė ver-gija. Negrįžtamai, kaip raupsai ir maras, nugar-mėjo į praeitį.

Dabar šiauliškiai — „Pergalės“ kolūkio na-rrial — gyvena gerai, tvir-tai. Kasmet už darbadie-nius išduodama po 2—2,5 kg grūdų, 8—10 rublių. Kiekviename kle-me rasi po kelis dvira-čius, kiekvienoje troboje gricžia radijas ar repro-duktorius. Aple medpa-des klumpės jaunoji kar-ta sužino tik iš tėvų pa-sakojimo.

Ir džiugiausia, kad šiauliškiai labai drąsiai žiūri į ateitį, žino, kad gyvenimas kasdien gerės ir gražes.

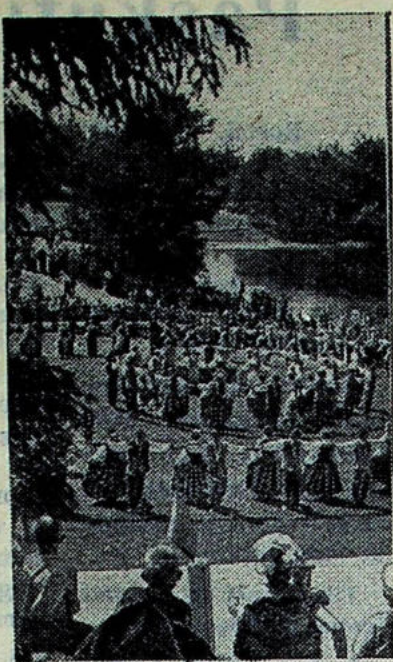
J. BALTAKYS

Šiaulių kaimas

Dainų šventė Švenčionyse

Beržuvės ežero parke, besigėrinčių rajono jungtinio choro, vyrų, moterų, vaikų chorų, dainininkų, šokėjų pasirodymais. Ypač daug aplodismentų susilaukė seni švenčioniški draugai iš Baltarusijos TSR — Postavų rajono kultūros namų savišvieklininkai.

Įdomi ir turininga Švenčionių rajono dainų šventė, kaip ir kitos 15-tą sekmadienį respublikoje vykusios dainų šventės, akivaizdžiai parodė kultūrinio gyvenimo laimėjimus, pasiekimus per 20 tarybinės val-

džios metų, didžiulį darbą žmonių pasiryžimą išsaugoti taiką. (ELTA).

Prie ežero prigludę slėniai buvo pilni žiu-

TSRS gina taikų sambūvį

Nusiginklavimas — svarbiausias mūsų dienų tarptautinis uždavinys, nes jo išsprendimas gali išmušti karo deglą iš Vakarų avantūristų rankų ir išvaduoti žmoniją nuo karinių katastrofų grėsmės. Prasidėjusiam atomo amžiui nusiginklavimo problema išsprendimo vilkinimas, kaip pažymi Tarybinės vyriausybės vadovas N. Chruščiovas, „gali sukelti tragiškų padarinių“. Kad žmonija būtų nuo jų apsaugota, mūsų šalis paruošė nau-

Jau naujų pasiūlymų taikūnų aiškų kiekvienam bešališkai nusiteikusiai žmogui. Kinijoje, Lenkijoje, Čekoslovakijoje, Rumunijoje, Vengrijoje ir kitose socialistinėse šalyse jie, kaip pareiškė Čekoslovakijos laikraštis „Prace“, „sukėlė įsitikinimą, kad sveikas protas negalės, ir žmonija bus

taikios iniciatyvos adresu. Laikraščiai „Niu-Jork Taims“ ir „Niu-Jork Herald Tribiun“ paskubėjo paskelbti, kad Tarybų Sąjungos pasiūlymai yra „nepriimtini“. Šalyje išpučiama kampanija už karinių asignavimų didinimą. Norėdamas ją įkaltinti, Amerikos gynybos ministras Geitsas vėl išsakė „paruošti kovinei

rinti darbo žmonių kovą už taiką. Sesijos išklausytame pranešime apie tarptautinę padėtį pabrėžiama, kad ginti taiką, kovoti už visuotinį ir visišką nusiginklavimą tebėra pagrindinis penkių žemynų profsąjunginio judėjimo uždavinys. Į sesiją suvažiavę 58 šalių atstovai vieningai pareiškė, jog yra pasirengę duoti atkirtį taikos priešams.

Nauji Tarybų Sąjungos pasiūlymai dėl nusiginklavimo rodo, kad mūsų šalis gina taikų sambūvį.

Tarybų Sąjunga vadovauja tuo, kad žmonija jau dabar gali gyventi be karų. Norint paversti šią galimybę tikrove, kaip nurodė N. Chruščiovas, reikia, kad visų šalių tautos paimtų taikos išsaugojimo reikalą į savo rankas, parodytų budrumą, pažabotų sužūlėjusius agresorius ir neprotingus vadovus, kurstančius karinę grėsmę.

P. Grininas

apsaugota nuo Amerikos karinių avantūristų beprotiško ir grasišimo. Prancūzijoje, kaip rašo laikraštis „Libertas“, plačiosios visuomenės nuomone „naujas Tarybų Sąjungos planas aiškiai rodo norą susitarti ir TSRS pasiryžimą suartinti Rytų ir Vakarų pozicijas“. Anglijoje žymios politinių sluoksnių dalies nuotalkas išreiškė parlamento narys S. Silvermanas, pabrėžęs, kad Tarybų Sąjungos pasiūlymai ir N. Chruščiovo pareiškimas birželio 3 d. spaudos konferencijoje „įkvėpė naujos gyvybės Ženevoje vykstančiam Dešimties šalių nusiginklavimo pasitarimui, ir, gal būt, suteikė jam naujos vilties“. Jungtinėse Valstijose, kaip rašo laikraštis „Krisčien Sajens Monitor“, paprastieji amerikiečiai Tarybų Sąjungos planą laiko „teikiant vilties“.

Bet greta blaivių pasisakymų Vakaruose, visų pirma Jungtinėse Amerikos Valstijose, pasigirsta ir priešiški pareiškimai mūsų šalies

parengčiai Nr. 1“ visas JAV ginkluotąsias pajėgas.

Imperialistams aiškiai kelia nerimą nauji Tarybų Sąjungos pasiūlymai ir jie plečia kovą prieš šiuos pasiūlymus. Tačiau tai neliko nepastebėta plačiosios visuomenės tarpe. Pekine vykstanti Pasaulinės profsąjungų Federacijos generalinės tarybos sesija ypatingą dėmesį skiria uždaviniui stip-

Anykščių Pramkombinas atleka padarinės miško medžiagos įvairaus asortimento išplovimą. Troškūnuose atlekamas įvairus lentų obliavimas ir špantavimas. Lenkiami ratlankiai iš užsakytojų medžiagos. Anykščiuose dažomi lietpalčiai.

Viešintų, Traupio ir Zoviškio malūnuose atlekamas grūdų valcavimas.

Pramkombinatui reikalingi siuvėjai-meistrai vyriškiems ir moteriškiems drabužiams siūti Anykščiuose, Skiemonyse ir Svėdasuose, batsiuviai — Debeikiuose ir Andriūniškyje. Darbai Anykščiuose reikalingi specialistas cheminiam drabužių valymui ir siuvamų mašinų remonto meistras, Anykščių ir Troškūnų stalių dirbtuvėms — staliai.

Dėl smulkesnės informacijos kreiptis į Pramkombinatą, Anykščiai, Vilniaus g-vė Nr. 11.

Anykščių Statybos-montavimo valdybai darbai Anykščiuose skubiai reikalingi darbininkai. Kreiptis adresu: Stoties g-vė 1b.

Paskutinė išpažintis

(Atkelta iš 3 psl.)

ištvykta. Juk viešpats viską atleis — skelbia religininkai. Taip elgėsi ir šventelva — žmogūdis Kėkštas.

O ko gi ieško tarp šių atgailaujančių jis, Romas, ir kiti jaunuoliai? Dar būdamas Tarybinėje Armijoje, Romas suprato, kad tikėti biblijinėm legendom gali tik tingis galvoti žmogus. Juk užtenka nors truputį išsigtinti į tikėjimo tiesas, sugretinti jas su mokslu — ir viskas aišku. Grįžęs rudenį į tėviškę, jis ir pasakė tėvams, kad su dievuliu reikalų nebūti. Motina išsigando. Ne dėl to, kad sūnus bedievis. Ne. Štai ką ji

kalbėjo: „Valkell, tu jau didelis, gal ir daugiau žinai — yra dievas ar ne. Bet ką pasakys kaimynai? Lenksis mūsų namų, bedieviais vadins. Nors dėl akių, sūnau, nueik bažnyčion“.

Romas tikėjosi, kad tėvas jį užtars. Juk ne kartą girdėjo jį vyrų kompanijoj skaniai besijuokiantį iš Marijos nekalto prasidėjimo ir kitų dogmų. Bet dabar tėvas pasakė: „Kaip radom, taip ir paliksim. Tu galvoji, kad kiti kažką ten tiki labai. Ot, nueina reikarčiais, su pažįstamais susitinka. Senobinius papročius palaiko. Ir tau nieko neatsitiks“.

Vakar motina su ašaromis maldavo, kad sūnus atliktų „vėlykinę“. Ir Romas nusileido. Jis žino, kad ne jis vienas, tėvų verčiamas, šlandien veidmaizniauja. Skaudus apmaudas gėlė jo krūtinę. Bet atsitraukti buvo vėlu. Čia pat ir klausykla. Romas šnibžda nesąmoningai vaikystėje

išmoktas citatas, prisipažįsta nepadarytus nusikaltimus. Jis junta prie savo ausies nemaloniu prakaitu atsiduodantį riebių kunigo veidą. Dvasiškis šnibžda prislopintu balsu: „Melskis, sūnau, kad viešpats išgelbėtų mus greičiau iš šios vergijos“.

Romas pašoksta, tarsi gyvatės iğeltas. Pamišta ir persižegno. Jo susijaudinimas didžiulis. Ausyse skamba žodžiai „melskis, sūnau... iš vergijos...“ Tai štai kuo užsiminėja sutanoti šventuoliai!

Klysta jie! Tokie, kaip Romas, kuriems Tarybų valdžia suteikė tokį gražų, kultūringą gyvenimą, niekad nesimels, kad kiltų karas, kad vėl kraujas ir ašaros užplūstų pasaulį. Kam patinka, tegul valdina tikinčius, apgaudinėja save ir kitus. Romas artistu nebus.

Tvirtu žingsniu jis įeina iš bažnyčios, kad daugiau niekad į ją nebegrįžtų.

„Pavasario“ kolūkis

Mokymasis J. Biliūno vardo vidurinėje mokykloje, Stasė Kamarauskaitė aktyviai dalyvavo kooperatininkų būrelio veikloje. Baigus vidurinę mokyklą, ji pradėjo dirbti pardavėja Anykščių miesto universalinėje parduotuvėje.

Komjaunuolė St. Kamarauskaitė aktyviai dalyvauja rajono kultūros namų šokių ratelio bei rajkoop-sąjungos meno saviveiklos būrelių darbe.

Nuotraukoje: St. Kamarauskaitė darboje. J. Dilio nuotr.

Redaktorius St. VINCIUNAS

Kino teatre „Pergalė“ žiūrėkite šiuos kino filmus:

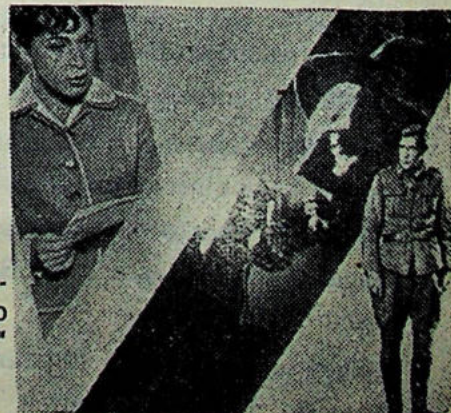
birželio 12 d. —

„Gyvenimas pastatytas ant kortos“,

birželio 14-15 d. d. —

„Kur tu bebūtum...“

Naujas meninis VDR kino studijos „Defa“ filmas.

Kadras iš kino filmo „Kur tu bebūtum...“